

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

rugpjūčio

4 d.

Antradienis

Nr. 91 (4284)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Vis dar neįsismaiginta

K. Staro kolūkyje lankėmės penktadienį. Daugelyje rajono ūkių tą dieną buvo nuėjusi po šimtą ir daugiau hektarų javų. Tuo tarpu šaliečiai buvo padarę tik labai kuklią pjūties pradžią. Mat, šiame kolūkyje nebuvo auginami nei kviečiai, nei

Otros veislės miežiai — tai gi, visai nebuvo anksti pribrędusių javų. Stropieji kolūkiečiai kombainininkai Kazys Mačionis, Titas Vedeika, Stasys Klimavičius ir kiti pabandė pjauti rugius, bet tie pasirodė žali. Miežių laukuose jau išvaryti pirmieji pradalgiai, bet ir čia grūdai žaloki.

Praėję darganoti metai ir patyrusius žemdirbių pamokas. Norint anksti pradėti pjūtį, verta auginti dvi ankstyvas veisles: Mironovo-808 kviečius ir Otros miežius. Jei kviečių nebūtų galima įsėti arba jie išgestų, tai pradėti pjūtį būtų galima ankstyvųjų miežių laukuose. Tenka apgailestauti, kad Otros veislė daugumoje mūsų rajono ūkių tapo populiari tik po skaudžių pamokų, šiek tiek pavėluotai. Dabar jau ir K. Staro kolūkiečiai valdys pasirūšiusi jos sėklos isigyti.

Praėjusį penktadienį dar ne visi šio kolūkiečių kombainų buvo paruošti pjūčiai. Galutinai išbandyti jų paruošimą, sureguliuojimą bus galima tik darbo metu. O šiomis dienomis kolūkiečių kombainininkams darbo jau nebeliks: vienu metu su rugiais baigia bresti ankščiau sėti Nadios veislės miežiai.

Ziemkenčių šiaudus kolūkyje numatyta krauti į stirtas. Čia konstruojamos šiam darbui plačios šakės, agreguojamos su traktorium T-150K. Sumanytas daras, deia, kol kas iki galio neįgyvendintas. Šiomis dienomis šiaudų rinkimui čia naudojami kupetovežiai.

Nors dar buvo kalbėta apie tai, kad nepatartina šiaudus iš kombainų išmesti kupetėlėmis, vis dėlto daugelio ūkių — jų tarpe ir K. Staro — žiemkenčių kirtėjai šiaudus kupetuoja. Bėda ta, kad ju dorijimui iš pradalgio trūksta technikos. Ką gi, jei jau paliekame iš paskos kombainams šiaudų kupetėles, tai nors pasistenkime, kuo sparčiau sudoroti, kol dar nepermerkė lietus. K. Staro kolūkyje radome perltas kupetėles — tokius šiaudus išvaryti, išdžiovinti labai sunku.

Kur šiaudai žolėti, ten vis dėlto nėra kitos išeities, kaip juos skieisti į pradalgis. Šitaip pasitvarkius, matyt, reikia toliau taikyti tą pačią darbų technologiją, kaip šienapjūtės metu: jei žolės ge-

roki apdžėva, — šienas me šiaudus presuoti, o pradalgiai lietas džiūti neleidžia — rinkime juos smulkintuvais ir kraukime į silosų tranšėjas.

Šiomis dienomis K. Staro kolūkyje pradedamos skustis ražienos.

Dar ankštoka spresti apla darbų rikiuotės darną šiame ūkyje. Lemiamas išbandymas šariečiams bus giedros valandos šią savaitę. Lietui lyjant, visam mechanizatorių bei remontininkų kolektyvui reikia sutartinai kibi į darbą. Išvaduoti technikos paruošimo spragas ir pasiekti, kad, padangai pragiedrėjus, į laukus būtų išvairuota visa javų kirtimo, grūdų vežimo, šiaudų dorijimo technika — iki paskutinio planografiškai numatyto traktoriaus bei mechanizmo.

Nelengva javapjūtės pradžia ir andrioniškiams. Mechanizatorių kolektyvas čia nėra gausus, todėl už kombaino vairo sėdo dirbtuvių vedėjas Vytautas Mickūnaitis. Jis — vienas geriausių kolūkiečių kombainininkų, nepaprastai pareigingas ir nuovokus vyras. Praėjusią savaitę kartu su Rimantu Magyla ir Vytautu Lioge V. Mickūnaitis buvo patekęs į pirmąjį kolūkiečių javų kirtėjų trejetuką. Bet... nelengva verstis remonto barui, netekus sumanus vadovo. Kai čia apsilankėme, kolūkiečių vyr. agronomas Vilimantas Kaikaris skundėsi, jog dėl traktorių gedimų neįmanoma sudaryti ražienų skutimo grandies, nes dalis kolūkiečių artojų dar ruošia dirvas žiemkenčiams.

Iki praėjusio savaitgalio kolūkyje buvo nukirsta tik 31 ha kviečių, dalis grūdų vežama į elevatorių. Ateltyje, reikalingi esant, grūdams džiūvinti bus pritaikyta žolės miltų agregatas.

Šiaudų krovimo į stirtas grandis kolūkyje negausi: kupetovežių vairuotojai Gintaras Mickūnaitis, Raimondas Makarskas ir krovėjas Rimas Galvonas — viso trys mechanizatoriai. Jie, nespėję sudoroti šiaudų įkandin septiniams kolūkiečių kombainams. Todėl numatoma nuo šios savaitės kvietinius šiaudus presuoti. Ypač didelės spartos tikimasi iš mechanizatoriaus Povilo Sabaliausko, valdančio K-453 markės presą.

Praeitą savaitgalį lietūs neleido andrioniškiams nukirsti platesnius javų barus. Noris tikėti, jog lietingų valandų mechanizatorių kolektyvas veltui neleido, skubėjo taisyti technikos gedimus, ir šią savaitę laukuose jau trūs visos javapjūtės grandys.

A. Slapšys, inžinierius, D. Binkys „K. d.“ koresp.

TSKP XXVI SUVAŽIAVIMO NUTARIMUS ĮGYVENDINANT Tebus pilnesni pieno šaldytuvai

Paskutinieji dešimtojo penkmečio metai ir šio penkmečio startas buvo sunkių išbandymų laikotarpis gyvulių augintojams. Dėl lietų, vėsių orų mažoka parvykdavo paruošti stambiųjų pašarų ir dalis jų būdavo prastos kokybės. Dėl to daugelyje rajono ūkių sumažėjo karvių produktyvumas ir bendroji pieno gamyba.

Si vasara pašarų gamybai palankesnė, neblogos dabar galvijų ganybos sąlygos. Todėl rajono ūkių gyvulių augintojai ir šios šakos specialistai stengiasi panaudoti atsiradusias galimybes pieno gamybai didinti, įgyvendina priemonių kompleksą karvių bandos produktyvumui kelti. Kas darytina, kad sparčiau būtų įveiktos nepalankių metų pasekmės pieno ūkyje ir padėtas tvirtesnis pamatas liaudies ūkio vystymo kryptyse numatytoms pieno gamybos penkmečio užduotims vykdyti, — šiuos klausimus mes aptarėme su Cerniachovskio ir Kurklių kolūkininkų specialistais.

KARVES PIENAS — ANT LIEZUVIO

Cerniachovskio kolūkiečiai pirmąją javapjūtės dieną. Čia įvyko iškilmingos javų kirtėjų palydos į laukus, augalininkystės specialistai atidžiai stebėjo, kaip išbandoma pjūties technika, kaip veikia sandėlių įrengimai ir kiti sudėtingo darbių komplekso mechanizmai. Lygia greta į daržines buvo vežami presuoti šieno ryšuliai. Šiame bare kolūkiečiai nuosirdžiai tartininkavo „Spartako“ fabriko žmones.

Iki šiol Cerniachovskio kolūkyje paruošta 680 t šieno, arba 100 tonų daugiau, negu pernai. Iš ne žemės

ūkio naudmenų, atolų dar tikimasi vieną kitą dešimtį tonų šieno išdžiovinti ir įvežti į daržines. Kiekvienai karvei žiemojimo laikotarpiu dabar sukaupia po 1,6 tonos šieno.

Iš pirmosios žolės čia suslėgta 500 tonų šienainio, bet, kolūkiečių specialistų nuomone, jis nėra geros kokybės. Tiek pat pašaro turėla ir pernai. Šiemet vien iš kultūrinių žolių užaugta 500 t siloso — tuo tarpu kai pernai iš šių žolių silosas visai nebuvo gaminamas. Iš ne žemės ūkio naudmenų šią vasarą numatoma suslėgti silosą taip pat daugiau, negu pernai.

Taigi, galvijų racionai ateinančią žiemą žoliniais pašarais čia bus turtingesni, bet, vis dėlto, šieno sukaupimą dar mažoka. Tiesa, ir eilėje kitų rajono ūkių paruošta vidutiniškai kiekvienai karvei tik po pusantros tonos šieno, bet kai kuriuose šių ūkių, kaip Surdegių, „Aukštakalnių“ kolūkiuose, dar pasigaminama daug žolės miltų. Cerniachovskio kolūkyje pastarasis pašaras negaminamas — štai kodėl jo trūkumą reikėtų kompensuoti didesniu stambiųjų pašarų kiekiu. Dabar ypač svarbu, kiek galima geriau išdžiovinti ir be nuostolių sudoroti šiaudus. Jei tai pavyks padaryti — bus galima žiemą versingoms karvėms sudaryti racionus be siloso arba su nedideliais šio pašaro kiekiais.

Beveik du kartus daugiau, negu pernai, šiemet įvežta į daržines šieno Kurklių kolūkyje — būtent 978 tonos. Vidutiniškai kiekvienai karvei žiemos laikotarpiu čia teks daugiau kaip po 2 tonas šieno. Nemažiau, kaip pernai, čia bus pagaminta

sultingųjų pašarų. Pagal kokybinį žolinių pašarų balansą kurkliciai žiemojimui pasirodė geriau, negu cerniachovskiečiai. Bet tai — ne pagrindas nusiraminti. Ir Kurklių kolūkyje tikslinga kiek įmanoma kruopščiau paruošti pašarus šiaudais.

Kitas svarbus pašarų rezervas — ganyklų eksploatavimo gerinimas. Nors drėgnės šiemet dirvose netrūksta Cerniachovskio kolūkyje ganyklos nėra itin vešlios. Tik papildomai šeriant karves mišiniais, šiomis dienomis pavoko išlaikyti pieno išmilžius 0,7—0,8 kg didesnius, negu tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu. Pastarąją savaitę kolūkyje atitinkamai 6 procentais buvo didesnė ir bendroji pieno gamyba.

Ganyklos Cerniachovskio kolūkyje gana sėkmingai trešiamos. Pagerinti jų trešimą nelengva, nes kolūkiečiai gauna ribotus mineralinių trąšų išteklius. Blogai, jog kai kuriuose aptvaruose kultūrinės žolės išretėjusios. Dalis ganyklų įrengta kalvų slaituose, tačiau žolių sudėtis visur vienoda — ir aukštesnės vietose, ir lomosė.

Šį rudenį 100 ha Biržinkos ganyklų numatyta išarti ir atnaujinti. Jei kolūkiečių specialistai pasirūpins prisauginti ir įsigyti šiam reikalui tinkamiausių daugiamečių žolių sėklų, tai šio penkmečio viduryje atnaujintoje ganykloje darlys augs tikrai vešlesnė žolė.

Prieš keletą metų abipus Anykščių — Biržinkos vieškelio pravažiuojančio kelių akį vasara patraukdavo rausvi esparcelo žiedai. Auginama ši kultūra buvo, aišku, ne dėl grožio, o todėl, kad švėkščiame slaitu dirvožemyje derėdavo geriau už

dobilus. Pastaraisiais metais esparcelo plotelių kolūkyje maža beliko, nes vis nepavykdavo prisikulti jo sėkloms. Vis dėlto, gal nevertėtų šią ankštinę kultūrą visai išgyvendinti iš laukų. Ji praverstų, praturtintų pašarus baltymais.

Kurklių kolūkyje šiomis dienomis ganyklose žolė vešli. Be jokio papildomo šėrimo čia vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelžiama kilogramu daugiau pieno, negu tuo pačiu laikotarpiu pernai. Užaugę vienmečiai mišiniai kolūkyje panaudojami silosų gamybai.

PRODUKTYVI BANDA NE PER METUS IŠAUGINAMA

Slokdami pašarų, X penkmečio pabaigoje Cerniachovskio kolūkiečių vadovai nerado kitos išeities, kaip sumažinti veislinių telyčių racionus ir šia saskaita šiek tiek geriau šerti produktyviausias karves. Praėjusią žiemą veislinėms telyčioms buvo sušeriama du kartus mažiau pašarų, negu reikėjo jų norminiam augimui.

Prasto galvijų prieauglio šėrimo pasekmės labai skaudžios. Pirmavėsių produktyvumas, užpernai siekęs 2323 kg pieno, pernai sumažėjo iki 2273 kg. Šiemet iš bei-gusių laktacijų pirmavėsių vidutiniškai primelžiama tik po 2188 kg. Atitinkamai sumažėjo ir antravėsių išmilžiai. Dabar veislinis galvijų prieauglis čia laikomas palyginti geromis sąlygomis, šėrijai Antanas Strazdas ir Bronė Navickienė veislines telyčias rūpestingai prižiūri. Tačiau skurdaus žiemos raciono pasekmės nelengva įveikti.

Kolūkiečių vyr. zootechnikė Genovaitė Mitlauskienė yra pasiryžusi ateinančią žiemą žymiai pagerinti veislinių telyčių šėrimą, duoti daugiau šieno silosų.

rukella iš pusl.

Ūkiai, iškovojo pereinamuosius prizus

Susumavus socialistinio lenktyniavimo bei konkursų rezultatus už šiu metų pirmąjį pusmetį, „Gimtiosios žemės“ kolūkiui paskirtas rajono pereinamasis prizas už pirmąją vietą, užimtą žemdirbystės kultūros kėlimo srityje. Susumavus rezultatus pašarų gamybos srityje, pirmoji vieta pripažinta ir pereinamasis prizas paskirtas Anykščių sodininkystės tarybiniam ūkiui. Šiam ūkiui taip pat atiteko pereinamasis prizas už pasiektus laimėjimus, didinant galvijienos mėsos gamybą.

Socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju, didmanti pieno gamybą, pripažintas „Lenino keliu“ kolūkis, o lenktyniavimo nugalėtoju, didinant kiaulienos gamybą, tapo „Anykščių šilėlio“ kolūkis, kuriems paskirti atitinkami pereinamieji prizai. Pereinamasis prizas „Ūkis, pasiekęs geriausių rezultatų veislinių telyčių auginime“ paskirtas „Anykščių šilėlio“ kolūkiui. Šiam kolūkiui taip pat paskirtas pereinamasis prizas už geriausių rezultatų, pasiektus žemės ūkio technikos remonto ir laikymo srityje.

„K. d.“ inf.

ŽINIOS

APIE DERLIAUS NUĖMIMĄ 1981. VIII. 3 (procentais)

Ūkio pavadinimas	Norma grūdų	Derlingumas	Suvežta šiaudų	Nuskaustu žienų	Ūkio pavadinimas	Norma grūdų	Derlingumas	Suvežta šiaudų	Nuskaustu žienų
Andrioniškis	7	25,2	50	—	„Puntukas“	10	20,0	30	4
„Anykščių šilėlis“	—	—	—	—	Skieimony	9	16,6	—	—
„Ateitis“	9	20,0	50	1	Surdegis	6	24,8	80	5
„Atžalynas“	21	24,5	42	9	Svėdasai	26	25,2	75	21
„Aukštakalnių“	19	20,0	66	1	„Svyturys“	6	21,2	10	4
„Aušra“	10	24,0	85	15	„Už taiką“	13	25,9	36	11
Cerniachovskio	14	28,0	67	2	„Vienybė“	8	19,5	25	4
„Gimtoji žemė“	9	22,4	69	3	Jakšiško t. ūkis	13	24,8	29	—
„Gintaras“	11	30,5	69	5	Naujasodžio t. ūkis	3	23,0	—	—
K. Staro	5	22,6	—	—	Raguvelės t. ūkis	10	21,8	38	5
Kurkliai	12	24,1	67	2	Staškūniškio t. ūkis	18	30,4	58	11
„Lenino keliu“	11	30,2	51	6	Sodininkystės t. ūkis	23	32,5	65	1
Levaniškis	16	26,4	50	6	Elmininkų eksp. ūkis	11	40,0	37	4
M. Melnikaitės	6	22,6	—	—	„Knystų pagalb. ūkis“	1	—	—	—
„Nevežis“	26	15,1	78	21					
„Pirmyn į komunizmą“	4	24,0	50	—	RAJONE:	11,7	24,6	54	5

Drėkinimo sistema Kege-los upės rajone po rekonstrukcijos sutrumpėjo per pusę, o Ciujaus rajono drėkinamų žemių plotas išaugo dvigubai: Kirgizijoje dabar drėkinama beveik milijonas hektarų. Tobulinant drėkinimo sistemas, kompiuteris padėjo sutaupyti jau maždaug penkis milijonus rublių.

Armėnijos melioratoriai perdavė ūkiams 3200 hektarų ankščiau nenaudotų akmenuotų dykynių. Jose sužaliuos daržai, bus pasodinti sodai ir vynuogynai. Melioratoriai aprūpinti specialia akmenu rinkimo ir kita technika.

(TASS-ELTA)

Tebus pilnesni pieno šaldytuvai

Atkeltas į prieką

Mažiau rūgščių turintiais pašarais bus šeriamos karvės prieš apsiveršlavimą. Visa tai padės išvengti veršelių susirgimų, telyčios sparčiau augs ir bus produktyvesnės.

Šiuo metu kolūkio bandoje daug neproduktyvių karvių. Prieš iš 8 karvių buvo primelžta ne daugiau, kaip po 1500 kg pieno, 28 karvių produktyvumas neviršijo 2000 kg ribos, o 83 karvių — 2500 kg ribos. Pačios prasčiausios, be abejo, brokuotinos. Kai kurias, vyr. zootechnikės nuomone, dar gal būt pavyks reabilituoti. Juk nederia pamiršti, kad per žiemą šios karvės buvo labai menkai šeriamos ir dėl to jų neproduktyvumas buvo pernelyg „išryškintas“. Dabar bandoje yra tiek karvių, kiek jų plane numatyta turėti metų pabaigai. Iki to laiko į bandą bus įvesta beveik 50 telyčių, kurios ir pakels neproduktyviausius gyvulius.

Ir Kurklių kolūkyje pastaraisiais metais vėlinis galvijų prieauglis nebuvo šeriamas taip, kaip rekomenduojama. Tačiau atotrūkis tarp faktinių racijų ir gyvulių poreikių čia būdavo mažesnis: antai, telyčios praėjusią žiemą gaudavo maždaug du trečdalius reikalingų pašarų.

Kurkličiams pačiu sunkiausiu laikotarpiu pavyko išauginti gana produktyvių bandos papildymą: 1979 metais vidutiniškai iš kiekvienos pirmavėrės čia buvo primelžta po 2671 kg pieno, pernai — po 3054 kg. Siekiant baigusią laktaciją pirmavėršių produktyvumas čia siekia 2900 kg.

Atelšančią žiemą veršingų karvės bei telyčios šiame kolūkyje bus dar geriau šeriamos, tuo pačiu tikimasi išauginti ir produktyvesnį bandos papildymą.

Tačiau Kurklių kolūkio vyr. zootechnikui Liucijai Dūdienai jau kurį laiką kelia nerimą padažnėję karvių ginekologiniai susirgimai. Dėl šios bėdos apie dešimtadalis karvių laiku neapsėklina, tuo pačiu mažėja prieauglio rezervas ateitai. Rasti susirgimų priežastį ir ją

pašalinti — neatidėliotinas kolūkio ir rajono veterinarijos tarnybos uždavinys.

ŽMONĖS LEMIA DARBO SĖKMĘ

Visiems gyvulių auginimo joms praėję metai nebuvo lengvi. Tačiau sumaniausi, darbščiausi greičiau šiuos sunkumus įveikė. Cerniachovskio kolūkio karvių melžėjų socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja Marytė Adamonienė per antrąjį šių metų ketvirtį vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelžė po 873 kg pieno — 69 kg daugiau, negu per tą patį pernykščių metų laikotarpį. Melžėja Albina Grimašauskienė primilžį atitinkamai padidino 41 kilogramu — iki 709 kilogramų. Neblogi šio kolūkio karvių melžėjų Cecilijos Miknevičienės, pirmavėršių grupę prižiūrinčios Adelės Vitkūnienės rezultatai.

Bėda, kad šiuo metu kolūkyje trūksta melžėjų pamainos. Šios profesijos žmonės trūkstą dažniausiai be poilsio dienų. Vienai melžėjai pasitaikė susirgti, o ją pakeitusi nestropi, neparenginga moteris smarkiai sumažino išmilžius iš jai patikėtos karvių grupės.

Ir iš šios bėdos kolūkio valdyba pasirengusi rasti išeitį. Rekonstruojamas karvių melžėjų kompleksas. Iki šiol dalis melžėjų prižiūrėdavo maždaug po 35 karves, o rekonstruotose tvartuose prižiūrės po 50. Iš dabartinio 12 melžėjų 9 dirbs pagrindinėmis, kitos — pakaitinėmis.

Netruksta darbščių moterų Kurklių kolūkio pieno fermos kolektyve. Per antrąjį šių metų ketvirtį čia melžėjų tarpe lenktyniavimo nugalėtoja tapo Petrė Pilkinienė, primelžusi iš kiekvienos karvės po 853 kg pieno. Nuo šios pirmūnės nedaug atsilieka Natalija Pilkaitė, Genė Steikūnienė. Visas kolektyvas stengiasi šiame padidinti karvių produktyvumą iki 3300 kg (pernai buvo primelžta po 3232 kg).

Šiame kolūkyje visos melžėjos prižiūri maždaug po 50 karvių. Su bandos melžimo ir kai kuriais priežiūros darbais susidoroja 8 pagrindinės ir 4 pakaitinės mel-

žėjos. Taigi, pieno fermoje trūskiantiems žmonėms sąlygos normalaus darbo ir poilsio režimas.

Ilga laiką Kurklių fermoje trūskiančios moterys nesirijo melžti į linijas. Dabar, įrengus kiekvienai karvių grupei pieno skaitiklius, šis barjeras įveiktas. Netrukus šiuo būdu numatoma palengvinti melžėjų darbą ir Džiakalmio fermoje.

Nelygūs Cerniachovskio ir Kurklių kolūkių rezultatai pieno gamyboje. Svarbu, kad praėję nelengvi metai nesusilpnino žmonių pasiryžimo geriau tvarkytis fermose, pasiekti ankstesnį gyvulių produktyvumą ir jį toliau didinti.

Planuojant tolimesnės ateities perspektyvas, abiejų ūkių kolektyvams teks išspręsti labai sudėtingą jaunosios melžėjų pamainos problemą. Dabar jauniausiam Cerniachovskio kolūkio karvių melžėjui yra sukakę 36 metai, o jauniausiai šios profesijos kurkietei — 44. Jaunų vaikų ir merginų, norinčių mokytis šios specialybės, abu kolūkiai į proftechnines mokyklas nėra pasiuntę. Kartu su apylinkių LDT aktyvu, mokyklų pedagogais kolūkių valdyboms tikslinga būtų apgalvoti konkretų priemonių planą šiam tikslui pasiekti. Gerėjant darbo fermose sąlygoms, daugiau kolūkiečių sūnų ir dukrų ryšis rinktis gyvulių auginimo profesijas.

V. Nartkus,
zootechnikas,
D. Binkys
„K. d.“ koresp.

Konkursui „Žmogus — žemės šeimininkas“

Išrieda, išrieda kombainai
Tai pjauna, tai kulia jie
Grūdelis mažylis lyg
Jis meilę artojo, jis
Mokytoja S. Kakevičienė

Ilgas grūdo kelias, pakol jis, pavirtęs kvapnia duona, ateina ant mūsų kasdieninio stalo. Surašyti visą duonos istoriją būtų nelengva. Bet sėjėjas ir pjovėjas grūdo istorijoje įrašo pačius svarbiausius puslapius.

Niekas nepaskaičiavo kilometrų, kiek nuvažiuo „Aušros“ kolūkio mechanizatorius Julius Palskys, niekas nepaskaičiavo, o ir paskaičiuoti nelengva, kiek valandų išsėdėjo traktoriaus ar kombaino kabinėje per ketvirtį amžiaus. Nėra kolūkyje lauko, kurio jis dešimtis kartų neare, nėra lauko, kur nepjovė brandžių varpų. Per tiek laiko daug suarta, daug grūdų prikulta — keletas tūkstančių tonų. Prisimena, kai dar arkliais arė ir akėjo kolūkio dirvas, prisimena, kai kolūkis gavo pirmąjį kombainą...

Vasaros saulė žaidė medžių viršūnėse, galop, pasukitiniu krašteliu špytelėjusi, nukrito. Sėdėjome su Juliumi medžių paunksnėje ir šnekučiavomės. Rytą jo kombainas turėjo išriedėti į miežių lauką. Viskas buvo paruošta, o Julius nerimavo: — Javapjūtės aš laukiu kaip šventės, nors žinau — nėra žemdirbiui sunkesnio darbo už pjūtį. Pirmasis baras, pirmasis grūdas man brangiausias — užlieja neapsakomu džiaugsmu. Visada

paimu saują naujo derliaus, paskanauju... ir duodu sau priesaką: „Nenuberk grūdėlio, saugok jį, kaip saugojo tėvas, senelis“.

Aukštaičių krašte iš gilių senovės eina pagarba grūdai. Tėvas, veždamas namo javą, visada ant vežimo dugno paklodę tiesdavo. Senasis Palskys dar prisimena, kaip jie tik pievas dalgiu šienaudavo, rugius, miežius pjautuvu pjaudavo. Gal to-

Darbo garbė

dėl senesniame žmogui širdį suspaudžia, kai mato pakelėse prižėlusius javų kilimus, o kiek grūdų paliekama šiauduose, peluose.

Zemdirbiai ne be pagrindo susirūpinę, kad tik spaudoje skaito apie tokius kombainus, kurie po savęs palieka tik ražienas — viską sudoroja. O visgi kiek grūdų paliekama laukuose? Gauname naują kombainą — jį kombainininkas turi užsandarinti, pritaikyti darbui, turi dar tobulinti. Kodėl? Negi jis turi geresnes sąlygas šiam reikalui, kaip projektuotojai, kaip žmonės?

— Yra daug skylių, — kalba Julius Palskys, — kurias užsandarinus, galima būtų į sandėlius papildomai šimtus tonų grūdų atvežti.

Sėdęs už vairo — dar ne sėjėjas ir ne pjovėjas. Reikia daug prakaito išlieti, kol sužinai, kaip kurį lauką su-

arti, kaip sukultivuoti, kokiam gylyje rugi, miežiai, avižų sėti, kokias normas trąšų išbarstyti. Žinoma, ūkyje yra agronominė tarnyba, bet traktorininkas turi būti irgi nors truputį agronomas, truputį ekonomistas, truputį inžinierius.

Per tiek metų teko visokių markių traktorius remontuoti, kombainus surinkti, — pasakoja Palskys, — tai ko čia neišmanysi.

Darbo garbė

Aš pastebėjau, koks Palskys: kaip sodininkas pagal medelio žievę žino, kokį obuolį užaugins medelis, taip jis, radęs pakelėje veržlę, žino, nuo kokios markės traktoriaus nukritusi.

Visų atmintin įsirežė pastutiniai liūčių metai. Kad ir pernai: gražus pavasaris žadėjo derlingus metus. Kaip niekada vešliai stiebėsi vasarą. Liepai įpusėjus, kolūkiečiai sprendė, kur supils tokio derliaus grūdus? Tvarė daržines, rengė pasiūres. Tik džiūgauti ilgai neteko. Spėjus nukirsti pirmus hektarus, užtelėjo liūtys. Pliaupė dienomis ir naktimis. Vėtroš lyg moterų šventinės šukuosenas susuko rugių laukus, suklupdė miežius. Ne tik kombainai negalėjo įvažiuoti, bet ir šuo, bėgdamas per lauką, vos neįklimpdavo.

Kombainininkai ne-

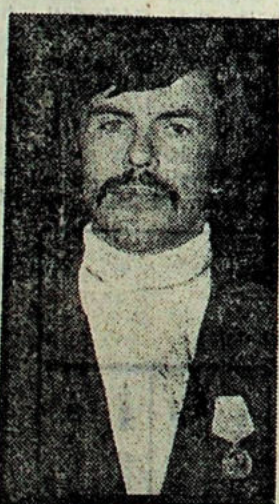
„Kiekvienas darbas yra geras, jeigu jį atliksi sąžiningai, jeigu jį pamėgsi“, — taip mano „Lenino keliu“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojas komunistas Jonas Budreika. Jau šešiolika metų Jonas dirba Kunigiškių karvių fermoje. Kurį laiką melžė karves, pasižymėjo stropumu ir pareigingumu. Kai prie fermos buvo įrengta pusantro šimto hektarų kultūrinis ganyklų, prireikė patikimo žmogaus ganlavai ir žaliųjų plotų priežiūrai tvarkyti. Šį darbą pasiūlė Jonui Budreikai. Juk jis nusimano apie gyvulius, nesibijo sunkumų, sugyvena su kolektyvu. Taip visi ir nutarė: jei Jonui Budreikai bus patikėta galvijų priežiūra — bėdos nebus. Gyvulių žiemojimo laikotarpiu J. Budreikai tenka dirbti šeriko darbą, o vasaros metu jis kultūrinėse ganyklose gana karves, rūpinasi, kad gyvuliams neliktų žolės, vandens. Kerdžiaus žinioje dvi elektros tvoros, nes tris šimtus karvių jis grupuoja į dvi bandas. Todėl rūpesčių jam niekuomet netrūksta.

Jono Budreikos darbu patenkintos ir melžėjos, ir zootechnijos darbuotojai. Su visais komunistas sugeba rasti bendrą kalbą, bendrus siekius, kurie būna nukreipti į vieną tikslą — kovą už gyvulininkystės produkcijos gausinimą.

NUOTRAUKOJE: „Lenino keliu“ kolūkio kerdžiaus komunistas Jonas Budreika. Vyl. Bagdono nuotrauka

Įmonės pirmūnas

Vytautas Žičkus vyno pramonės gamybiname susivienijime „Anykščių vynas“ 1974 metais pradėjo dirbti taros sandėlyje krovėju. Darbe užsirekomendavo kaip sąžiningas, kruopštus darbininkas, todėl po metų jam buvo patikėta dirbti elektropakrovėjo vairuotoju. Pamainos išdirbio norma, dalyvaudamas socialistiniame lenktyniavime, įvykdė 103—105 proc. Gerai prižiūri ir tvarkingai eksploatuoja jam patikėtą techniką, todėl kasmet sutaupo remontui ir eksploatacijai skirtų lėšų po 360—400 rublių. Jam suteiktas garbingas komunistinio darbo spartuolio vardas. Už pirmąjį dešimtojo penkmečio plano įvykdymą Vy-

tautas apdovanotas Leniniu garbės raštu, medaliu „Už pasižymėjimą darbe“.

Vytautas, gerai atlikdamas tiesioginį darbą, sėkmingai neaktyvų būdu mokosi Kauno maisto pramonės technikumė.

B. Miliševičius
R. SARGONO nuotraukoje matome darbo pirmūną, komunistinio darbo spartuolį Vytautą Žičkų.

KOLEKTYVINIS DARBAS

Darbo garbė

atleista iš 2 pusl.

dirbti šalia jų arba kartu su jais. Tada pajusi, kaip darbštuolis visus veda į priekį. Toks yra ir Julius Palskis. Žinori jis, kad sodintume jį į žemę, nelipa jis į traktorius, raginti spartuoliškai arti arba sėti. Jis visus veda paskui save be kalbų, be skamblių žodžių.

Kartą, išsikalbėjęs su visų gerbiamu „Aušros“ kolūko mechanizatoriumi Antanu Sirvydyčiu, paklausiau:

— Jeigu jus siųstų į labai sunkų darbą, kurio vienas neveiktų, ir leistų pasirinkti kitą traktorininką, kurį galėtumėte, reikalui esant, padėti, ką pasirinktumėte?

— Mūsų ūkyje nemažai tokių yra, su kuriais nors ir į ugnį gali važiuoti. Pasirinkčiau Julijų Palskį. Su jo broliu Albinu esu kartu ares ir sėjęs, pjovęs ir kūręs. O Julius mane moka traktorių vairuoti.

— Visi nori su Julium dirbti, — sako ūkio vyriausias mechanikas Bronius Stukas, — visi yra patyrę jo raugišką ranką.

— Manau, kad pirmūnu nepavadinai to, kuris stengiasi tik kitus aplenkti, kuris nori, kad apie jį kalbėtų susirinkimuose, kad jo nuotrauka kabėtų pirmūnų lentoje.

Pirmūnas tas, kuris veda paskui save kitus, kuris nevengia padėti, eina ten, kur kitas lyg ir prisibijo.

Zmona Stasė lyg pasiguosdama, lyg pasididžiudama savo vyru kalbėjo:

— Dažnai Julius mažiau uždirba už kitus. Vis jį siunčia, kur sunkiau. Toks jo būdas — nepasiskųs, kad sunku, neatsisakys.

Tėvų patenkinti ir vaikai. Je be galo didžiūojasi, kad jis sąžiningai dirba, gal ne visada lengvai. Ne paslaptis, kad yra traktorininkų, mėgstančių taurelę išlenkti ir darbo metu. Sąžiningi turi už juos atidirbti. Gyvenime visko būna.

Julius Palskis ūkyje pripažintas geriausiu jaunimo globotoju. Ir šiais metais ne vienas sėdo už kombaino vairo. Šalia savęs pasisodino Svėdasų vidurinės mokyklos vienuoliktą Algimantą Zabulionį, baigusį vi-

durinėje mokykloje žemės ūkio mechanizacijos kursą ir gavusį traktoriaus T-25 vairavimo teises.

Byra gelsvas grūdas. Už auksą brangesnis. Žiūri į jį jaunas žmogus, atidžiai seka, kad nė vienas grūdelis nenušprūstų pro šalį, kad nė viena varpa neliktų lauke. Juk tai jo turtas, jo iškultas grūdas!

Begalinis džiaugsmas užlieja gal būt būsimąjo kombainininko širdį: jis jau valdo kombainą... Kombainas jo rankose. Atidžiai klausosi, kaip dirba kiekvienas agregatas, mato kiekvieną kliavinį, dirvos nelygumą, didesnę akmenį. „Aušros“ dirvos — tai ne Suvalkijos lygumos, kur užrištomis akimis gali nuo vieno lauko krašto iki kito nuvažiuoti. Čia ir patyrusiam kombainininkui reikia akylumo. Pirmą kartą sėdusį už vairo ne tik praitais greitis išmuša, bet ima virpėti rankos ir kojos. Reikia didelių valios pastangų, kad nerimą įveiktum.

Malonu globotojui stebėti, kaip berniukai paklūsta tokia galinga technika, kaip tasai dailiai nuima dirvos pakraščius, pakelia sugulusius javus.

Ir Palskio sūnus nuėjo tėvo pėdomis. Nuo pat vaikystės prie technikos buvo prisilipęs. Didelė šventė atėjo į tėvo širdį, kai praktikos metu sūnui, Vabalninko technikum moksleiviui, kolūko pirmininkas patikėjo padirbėti mechaninių dirbtuvių vedėju.

Eina tėvas ir sūnus kartu į darbą, į vienas dirbtuves. Koks tai džiaugsmas, kai šalia eina toks puikus vyras, dar taip neseniai už rankutės vestas prie traktoriaus. O dabar — sūnus apie techniką išmano vos ne geriau už tėvą.

— Kodėl pasirinkai mechanizatoriaus darbą, — pasmausavau Tautvydą.

— Kažkaip iš vaikystės prie technikos buvau linkęs. Visgi, gal tėvo pavyzdys turėjo didžiausią įtaką. Tėvą ūkyje visi gerbia. O kas visų svarbiausia? Būti reikalingu ir gerbiama! Matyti, mūsų giminės likimas — technika.

Laimis tik ketvirtokas, bet dažnai traktoriaus kabinoje

prie tėvo įsitaiso. Norisi pavairuoti, norisi žinoti, kaip kas vadinasi. Ir remontuojant nori tėvui pagelbėti — tai raktą paduos, tai veržlę nuvalys.

— Ar moki vairuoti, — paklausiau.

— Esu vairavęs, — nedrąsiai atsakė.

Kyla lengvas rūkas virš plačių kolūko laukų. Tekanti saulė visada pirmąjį nusišypso artėjui. Julius prisimena, kai šita pati saulė taip pat šypsojosi ir tada, kai jis, pasikinkęs širmį į plūgą, vertė vagas nedideliam tėvo sklypelyje. Tada, jeigu suardavo pusę hektaro, dešimtas prakailas arkliuką išmušdavo. Dabar Julius, pasikinkęs 150 jėgų galingumo „žirgą“, suaria per dieną 20–30 hektarų, o su kultivuoja iki šešiasdešimties.

Kaip greitai bėga laikas, — neretai mąsto artojas, — kaip pasikeitė laukai! Jie praplatėjo — vietoje siaurų Aulių, Drobčiūnų kaimų rėželių suvilnijo didžiuliai plotai. Į kombainų bunkerius byra nematyti derliai, atėjo elektra, dujos, vos ne kiekvienas kolūketis turi motociklą ar mašiną, o sodžiuje liekame gyventi tik pagyvenę žmonės. Kolūkis gauna naują traktorių — nežino kam duoti. Jaunimo negalima suvilioti gerais uždarbiais, patogiais butais.

— Aš laimingas, kad nesuviliojo manęs miestas, — šypsosi Palskis, — matyt, nebūčiau pritapęs mieste. O čia turi nuosavą namą, arti darbas, gražiai sugyvenu su kaimynais. Turiu su kuo šventės švęsti. Ir nelaimi išitikus vienas nelikčiau.

— Dabar kaime šimtą kartų patogiau gyventi, negu mieste. Čia ne tik oras tyras, čia pat morkytė, agurkas. Mes ir į teatrą nuvažiuojame, ir koncerte pabūname. Autobusas po langais sustoja, — didžiūdamasi, kad gyvena kaime, — pasakoja Stasė Palskienė.

Rugpjūčio saulė išsiveržė iš debesų. Gal šie metai bus sėkmingi žemdirbiui?

Palinkėsime aušriečiams pilnų aruodų.

Juozas Danilavičius
Mokytojas

Vilniaus „Zalgirio“ staklių gamyklos kolektyvas be pagrindinės produkcijos gamina daug plataus vartojimo reikmenų. Kas mėnesį į parduotuves išsiunčiama 1270 vyriškų skėčių ir 220 serviravimo staliukų-vežimėlių.

NUOTRAU-
KOJE: darbininkas B. Sablėuskis surenka serviravimo staliukus. (ELTA)

Į pagalbą politinformatoriams

REKOMENDUOTINA TEMATIKA 1981 M. RUGPJŪCIO MĖNESIO PASNEKESIŲ CIKLAMS

POLITINIO GYVENIMO KLAUSIMAI

1. Aktyviai įsijungti į kovą už ekonomiką ir taupumą gamyboje ir buityje — žengti ekonomikos efektyvumo ir jos intensyvinimo didinimo keliu. (Igyvendinant TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimą „Dėl geresnio žaliavų, kuro bei energetikos ir kitų materialinių išteklių taupymo ir jų racionalaus naudojimo“. „Pravda“, „Tiesa“, „Sovetskaja Litva“, „Cervony standart“, 1981 m. liepos 4 d.).

2. Padidinti liaudies vartojamų prekių gamybą, pagerinti jų kokybę — rūpintis žmogumi, jo gerove (palaiškant Maskvos miesto ir Sverdlovsko srities pirmųjų kolektyvų iniciatyvą. „Tiesa“, „Sovetskaja Litva“, „Cervony standart“, 1981 m. liepos 29 d.).

3. Darbininkų klases, kolūkinės valstietijos ir liaudies

inteligentijos sąjungą — tarybinės visuomenės socialinės politikos vienybės pagrindas.

4. Mūsų visuomenės humaniškumas (pagal to paties pavadinimo „Pravdos“ vedamąjį, 1981 m. liepos 23 d.).

EKONOMIKOS KLAUSIMAI

1. Kaip 1981 metų pirmoje pusėje įvykdytas TSRS ir LTSR valstybinis ekonominio ir socialinio vystymo planas (TSRS CSV ir Lietuvos TSR CSV pranešimai. „Pravda“, „Tiesa“, „Sovetskaja Litva“, „Cervony standart“, 1981 m. liepos 25 ir liepos 28 d.).

2. Laikų ir be nuostolių nuimti derlių — svarbiausias nūdienos uždavinys.

3. Už baigtą objektą (pagal to paties pavadinimo „Pravdos“ vedamąjį, 1981 m. liepos 28 d.).

KULTūros IR KOMUNISTINĖS MORALĖS KLAUSIMAI

1. Atidumas žmogui, rūpinimasis juo — mūsų gyvenimo įstatymas.

2. Sportas — sveikata. (Jo vieta mūsų gyvenime (pažymint Visasąjunginę fizikultūrininko dieną).

3. Nesitaikstymas su buržuazine ideologija — svarbus komunistinės dorovės principas.

TARPTAUTINIAI KLAUSIMAI

1. Prieš ginklavimosi varžbas ir karo grėsmę (pagal TSKP CK Politinio biuro nario, TSRS gynybos ministro, Tarybų Sąjungos maršalo D. Ustinovo to paties pavadinimo straipsnį. „Pravda“, 1981 m. liepos 25 d.).

2. Lenkijos jungtinės darbininkų partijos IX nepaprasto suvažiavimo išdavos.

3. Imperialistinių valstybių prieštaravimai (apie Otavoje įvykusį septynių kapitalistinių valstybių vadovų pasitarimą).

Vasara — kėlonių metas

Kauno sodai prie marių

Nemaža grupė „Sventosios“ sodininkų bendrijos narių lankėsi Kauno miesto kolektyviniuose soduose.

Vykdami į Kauną užsukome į Deltuvos miestelį, kur aplankėme pavyzdinę Bonifacijos Skeminienės sodybą. Puikūs gėlynai, plačios žaliosios vejės, įvairiausi dekoratyviniai medeliai ir krūmai, gražūs baseinai, gyvatvorės ir ideali tvarka bei švara rodo, kad čia gyvena grožį puoselėjantys žmonės, kurie iš visos širdies nori, kad meilė grožiui rastų vietą kiekvieno lankytojo širdyje.

Po kolektyvinių sodus mūsų vadovė buvo LSD Kauno miesto tarybos agronomė Zita Baniene. Pirmiausia aplankėme „Berželio“ ir greta esantį „Laumės“ kolektyvinius sodus, kurie savo dydžiu yra tokie pat, kaip ir mūsų „Sventosios“ kolektyvinis sodas. Abu šie sodai yra netoli Dubravos miškų tyrimo stoties gražiame gamtos kampelyje. „Berželio“ kolektyvinio sodo šeimininkai — Kauno statybos tresto statybininkai.

Gėlynų ir dekoratyvinių medžių apsupti stovi dailūs statybininkų sodo nameliai. Ypatingai gražūs yra Raimondo Simaičio ir Antano Jaro sodo sklypai, kurie gerai išplanuoti ir labai išradingai apželdinti.

Siek tiek mažesnis yra

„Laumės“ kolektyvinis sodas, priklausantis Kauno telefonų tinklų darbuotojams. Šio sodo gražiausio sklypelio šeimininkas Kęstutis Vaičiulis maloniai mus priėmė ir aprodė savo 8 metų žaliąją kūrėją. Per tuos metus darbus sodininkas ne tik idealiai sutvarkė sodo sklypelį, bet ir įrengė poilsio zoną netvarkingame šlaite. Daug juodžemio teko čia suvežti, kol vieta tapo tinkama dekoratyviniams medeliams sodinti. Šioje poilsio zonoje gražiai sugrupuoti auga šal-talankiai, svyrakliniai gluosniai, kalnų pušys, horizontaliniai kauleniai ir kiti dekoratyviniai medžiai ir krūmai.

Gražus savo architektūra ir spalvomis sodo namelis yra neužapvalintas, nes visi didesni dekoratyviniai medžiai kaip tik sutalpinti šioje žmogaus kantri darbu atkavotoje žemėje.

Daug tokios nedėkingos laisvos žemės yra ir mūsų „Sventosios“ sodininkų bendrijos valdose. Tokie kampečiai galėtų tapti puikiomis poilsio vietelėmis.

„Laumės“ kolektyviniame sode aplankėme Sigito Krievėno, Eugenijaus Lukšio, Algio Karpavičiaus gražiai tvarkomus sodo sklypelius.

Tolimesnis mūsų maršruto punktas — Kauno radijo gamyklos kolektyvinis sodas „Vieversėlis“, kuriame jaučiai ir gražiai įsikūrusios 243 tos gamyklos šeimos. Tai du kartus didesnis sodas už mūsų „Sventosios“ kolektyvinį sodą. Visus šio sodo narius radome tvarkingai prižiūrimuose sklypeliuose, nes po pietų čia buvo rengiama didelė sodininkų šeimos šventė.

Visur švaru, tvarkinga, šventiška nuotaika. Laiko stoka neleido aplankyti visų sodo sklypelių. Aplankytieji džiugino retomis gėlėmis, tvarkingais nameliais, tiesiais, gėlėmis apsodintais keliais ir alėjomis, sportinėmis zonomis, vaikų žaidimų aikštelėmis, tvenkiniais, medžio skulptūromis ir kitomis mažosios architektūros formomis. Ypatingai turtingas nuostabiomis rožėmis, rododendronais, stambiažiedėmis raganėmis, kampsiais ir sausmedžiais šio pavyzdin-gai tvarkomo sodo įkūrėjas Antano Dembinsko sklypelis. „Vieversėlio“ kolektyviniame sode nematėme nė vieno ap-

leisto sklypelio, galbūt dėl to, kad šalia sklypelio numerio aiškiais raidėmis įrašyta ir sodininko pavardė.

Aplankėme ir Kauno Spalio 50-mečio dirbtinio pluošto gamyklos kolektyvinį sodą, įsikūrusį Kauno marių pakrantėje. Siame sode — 484 nariai. Čia mus pasitiko valdybos pirmininkas Povilas Juzas, kuris su pelnytu pasididžiavimu mums aprodė gražiausias sodo galves ir pavyzdin-gai tvarkomus sodo sklypelius. Daug grožio ir vertingų gėlių sukaupia Juozo Ratkaus sodo sklypelyje. Čia visur gražiai prižiūrima žaliąji veja, labai daug rožių ir kitų retų gėlių. Visi gėlynai mulčiuoti kraikinėmis durpėmis, kurios neleidžia augti piktžolėms. Juoda durpių spalva gerai derinasi su erdviomis vejomis.

Genovaitės Cikanavičienės sodo sklypelyje mažiau vietos skirta gėlynams ir žaliai vejai. Čia, už sodo namelio užpakalinio fasado linijos, viešpatuoja braškės ir įvairiausios daržovės. Tačiau visur esanti ideali švara ir tvarka leido šiam sklypeliui užimti pirmąją vietą sode ir patekti į respublikinę apžiūrą. Kaip mums paaiškino valdybos pirmininkas Povilas Juzas, sodo sklypelių apžiūros rengiamos kasmet. Taip pat nuo 1973 m. vyksta tradicinės sodininkų šventės. Jų metu koncertuoja gamyklos saviveiklininkai, groja orkestras, išbando jėgas sportininkai, kuriems čia įrengtas puikus stadionas. Netolimoje ateietyje gražiame pušyne numatoma įrengti lauko teniso aikštę.

Įsimintina ir labai originali Igno Minioto etnografinė sodyba, apiverla paprastoje karčių tvoroje. Vartelių vietoje paprastas ratas, užsidarantis pasaga. Vietoje sodo namelio lietuviška klėtis su prieklėmis.

Sis didžiulis sodas, įsikūręs Kauno marių pakrantėje, turi savo prieplauką ir sodininkų paslaugoms per marias kursuoja gamyklos garlaivis.

Noris tikėti, kad ir ateityje „Sventosios“ sodininkų bendrijos nariai keliaus grožio maršrutais.

L. Sablėuskas
„Sventosios“ sodininkų bendrijos valdybos pirmininkas.
A. Cornlauskas

Radviliškietų cirko gastrolės

Toli už respublikos ribų garsėja Radviliškio rajoninių kultūros namų liaudies cirkas „Svajonė“, kuriam vadovauja LTSR meno savi-veiklos žymūnas, respublikinio cirko meno konkurso diplomantas Antanas Dabulskis. Šio cirko artistams jau ne kartą plojo tolimiausių kolūkių, apvilkusių gyventojai. Štai ir šią vasarą radviliškietiai išsirodo į gastroles. Jie iš pasirodė Molėtų, Utenos, Pakiško, Biržų, Kupiškio rajonuose, kur pelnė pačius geriausius atsiliepimus. Rugpjūčio mėnesį Radviliškio rajoninių kultūros namų

liaudies cirkas „Svajonė“ pasirodys Vaitkūnų, Svėdasų, Leliūnų, Troškūnų, Ažuotėnų ir kituose kultūros namuose. „Lenino keliu“, „Už taiką“, Svėdasų, K. Staro kolūkių. Sodininkystės tarybinio ūkio žemdirbiai po įtemptos darbo dienos atskubėję į kultūros namus išvys scenoje balansuotojus, ekvilibristus, oro gimnastus, žonglierius, stebės ekscentriku, iluzionistų numerius, pertraukų metu žiūrovus linksmins klounas Jonelis ir jo draugai.

Žiūrovų laukia tikrai įdomūs susitikimai.

B. Valaitis

KELTAI. MASINOS ŽMONES

Eismo saugumo menas

Didelė dalis eismo nelaimių įvyksta dėl individualių transporto priemonių savininkų kaltės. Tokių avarijų padaugėja vasaros mėnesiais, kai visi automobilių ir motociklų savininkai intensyviai naudoja savo transporto priemones. Avaringiausias mėnuo pagal respublikos statistikos duomenis yra rugpjūtis. Todėl LTSR Automobilių draugijos Respublikinė taryba, susitarusi su LTSR VRM Valstybine automobilių inspekcija, šiame rugpjūty skelbia eismo saugumo mėnesio individualių transporto priemonių vairuotojų drausmės sustiprinti. Vykdamas eismo saugumo mėnesio uždavinius, reikės daug ir nuoširdžiai padirbėti visoms pirminėms automobilių organizacijoms. Visų pirma teks smarkiai sustiprinti eismo kontrolę keliuose ir gatvėse, taigi, kur kas dažniau, negu įprasta, ruošti reidus, tikrinimus ne tik ten, kur pagal planą numatyta rajoninės valdybos kartu su VAI darbuotojais, bet ir savo iniciatyva ūkių keliuose. Juk kaip tik čia dažniausia pasitaiko įvairių eismo taisyklių pažeidimų, netgi tokių, kai girti vairuoja transporto priemones. Atsiminkime, kad eismo saugumo mėnesio uždaviniuose svarbiausią dėmesį reikia kreipti į individualių transporto priemonių vairuotojus.

Dalis eismo nelaimių keliuose įvyksta dėl to, kad naudojamos netvarkingos transporto priemonės. Reikėtų, jog mėnesio metu kiekviena pirminė automobilių organizacija pasirūpintų, kad jos nariai nenusizengtų eismo taisyklėms šiuo klausimu. Be to, labai svarbu pasiekti, kad nė vienas draugijos narys, transporto priemonės savininkas nelieptų naudotis automobiliu ar motociklu nepažįstamame savo vaikams ar kitiems asmenims, neturintiems teisės vairuoti statinamą transporto priemonę.

Labai didelę svarbą turi ir eismo saugumo propaganda. Gera įrengti eismo saugumo kampeliai, plakatai šia tema, kino filmai ir t. t., turinti didelį auklėjamąjį poveikį, kasdien primena vairuotojams, kas darytina, kad kelionės baigtųsi sėkmingai ir kas gali būti didelės nelaimės priežastimi.

Pokalbiuose su automobilių jais labai svarbu pabrėžti būtinumą visur ir visuomet pasirinkti saugų greitį, nes saikingas greitis ir girtavimas yra svarbiausios eismo nelaimių priežastys.

Transporto priemonės jau tvirtai ir negrįžtamai įėjo į mūsų buitį. Jos sutaupo mums daug laiko, padeda greit išspręsti aibes gyvenimo kasdienybės reikalų. Kad

dėl mūsų pačių nerūpestingumo transporto priemonės netaptų nelaimių priežastimi, verta kiekvienam automobiliu ar motociklu savininkui griežtai kontroliuoti savo elgesį kelionėje, o kad kiekvienas jų, būtent, taip elgtųsi, būtina nuoširdžiai padirbėti pirminėms automobilių organizacijoms.

A. Nargėlas

LTSR Automobilių draugijos Anykščių rajono valdybos pirmininkas,
D. Aleksaitis

IKI NAUJŲ PASIMATYMŲ SPARTAKIADA!

Pasibaigė mūsų Maskvos olimpiados sportinės žaidynės mūsų šalyje — XVI sąjunginė moksleivių spartakiada. Nurimo sportinės aistros daugiau kaip trisdešimtyje Vilniaus, Kauno, Klaipėdos ir Trakų arenų. Specialistai nuodugniai analizuoja dvi su puse savaitės vykusią žaidynių rezultatus.

Salies jaunosios kartos sportinė apžiūra tapo įspūdinga sporto ir draugystės šventė. — pasakė TASS'o ir ELTOS korespondentui spartakiados sąjunginio organizacinio komiteto pirmininkas, TSRS švietimo ministro pavaduotojas F. Stykala. — Varžybos pademonstravo pakilusių mūsų moksleivių meistriskumą. Prieš trejus metus Taškente, penkioliktose žaidynėse startavusiųjų tarpe buvo 1700 TSRS sporto meistrų ir kandidatų į meistrus, o dabar — jau 2,5 tūkstančio, beveik kas antras

dalyvis. Pasibaigė dauguma spartakiados aukso medalių pasiekimų.

Gera pasirodė mūsų respublikos sportininkai. Antai 16 metų vilnietis A. Buzelytė, greičiausiai nuplaukusi 200 metrų krūtine, įveikė olimpiinių žaidynių sidabro medalininkę leningradietę S. Varganovą ir pasiekė vieną geriausių šiame sezone rezultatų pasaulyje — 2 minutes, 34,72 sekundės. Arba štai kaunietis G. Umaras trijų kilometrų persekiojimo lenktynėse dviračių treke tapo aukso medalininku, pralenkęs du pasaulio jaunimo čempionus — M. Paleisą (Latvija) ir M. Ganejevą (RTFSR). Kartu su komandos draugais Gintautas laimėjo treke ir komandinės persekiojimo lenktynes. Tai — vienas iš malonių siurprizų.

Panašaus pobūdžio staigmenų buvo ir daugiau. Ankstesnėse moksleivių spartakia-

dose mūsų respublikos gimnazistai būdavo autsaideriai. O štai ši karta jaunaisiais gimnazistais turnirų laimėtojų — aukso medalių — tapo. Vieni nūkininkų varžybose. Jo komandos draugas vilnietis L. Raudakovas buvo antras pagrindiniame — sporto meistrų turnyre, tepralaimėjęs abiejų liuciam čempionui ukrainiečiui S. Marcinkivui. Šiame kėmė pirmojo šalies moksleivių šuolių į vandenį čempiono. Tai — keturiolikmetis vilnietis R. Šermukšnis, laimėjęs du aukso medalius. Neturėjome laureatų ir „gracijų konkurse“ — meninės gimnastikos varžybose. O štai dabar pratimų, be įrankių pirmoji buvo vilnietė D. Kutkaitė.

Iš viso Tarybų Lietuvos sportininkai iškovojo 48 apdovanojimus — 14 aukso, 11 sidabro ir 23 bronzos medalius. Tokio laimikių derlį dar nėra buvę Tarybų Lietuvos sporto istorijoje. Jų skaičiuosime ne pagal laimėtų rungtių, bet pergalę iškovojuusių sportininkų skaičių (pavyzdžiui krepšinininkų ar rankinininkų), skaičiai bus dar įspūdingesni: mūsų respublikos atstovams įteikti 107 medaliai. Vadinasi kas antras trečias delegacijos narys buvo kviečiamas ant nugalėtojų pakylės.

Spartakiados iškilmingo uždarymo metu kiekvienai delegacijai buvo įteiktas atminimo prizas. Mūsų respublika apdovanota už krepšinininkų, kelių kitų sporto šakų atstovų pasirodymą bei už didžiausią varžybose startavusių rajonų ir kaimo vietovių moksleivių sportininkų skaičių.

Tarybų Lietuva perdavė spartakiados estafetę broliškai Moldavijai, kurioje įvyks XVII sąjunginė moksleivių sporto apžiūra. O jau kitąmet sportininkų laukia sąjunginės jaunimo žaidynės, dar po metų — VIII TSRS tautų spartakiada.

S. Vaintraubas
(ELTA)

Bičiulės.

J. Junevičiaus fotoaliudais

Redakatoriaus pavaduotojas
K. KAIRIOKSTIS

Dėkoja

Nuoširdžiai dėkojame Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio specialistams, gyvulininkystės ir ūkio darbuotojams, II-os vidurinės mokyklos IVb, VIb, VIIb klasių mokiniams, ir auklėtojams, artimiesiems, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant brangų sūnelį ir broli Gintarėlį.

G. Rakauskienė su šeima

Mirus Anykščių miesto LDT vykdomojo komiteto pirmininkui KAROLIUI PULKAUNINKUI, reiškia gilią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Rajono miestų ir apylinkių LD Tarybų darbuotojai.

STASIUI SAUCIUKENUI Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reiškia nuoširdžią užuojautą. Bendradarbiai

ALDONAI DUBRINDIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, reiškia nuoširdžią užuojautą. „Svyturio“ kolėkio valdyba

ALDONAI SKAPIENEI Liūdesio valandą, mirus mylimam broliui KAROLIUI, reiškia nuoširdžią užuojautą.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija, pirminė partinė ir profsąjunginė organizacijos

STASIUI SAUCIUKENUI Dėl mylimos motinos mirties reiškia nuoširdžią užuojautą.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija ir profsąjunginė organizacija

Nuoširdžiai užjaučiame ALBINĄ SIRGEDIENĘ dėl brolio mirties. Anykščių rajono Liaudies švietimo skyriaus darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame Liaudies švietimo skyriaus vyr. buhalterę ALBINĄ SIRGEDIENĘ, mirus mylimam broliui. Debeikių vidurinės ir Andriūškio aštuonmetės mokyklų mokytojų kolektyvai

URSULEI PULKAUNINKIENEI ir ALDONAI SKAPIENEI Dėl mylimo sūnaus ir brolio mirties reiškia nuoširdžią užuojautą.

Ramybės gatvės namo Nr. 11 laiptinės gyventojai

DANUTEI ir ALGIUI GERVINSKAMS Kartu dalinamės džiaugsmais ir rūpesčiais, leiskite pasidalinti ir skausmu, kurį sukėlė mylimo sūnaus mirtis. Naujasodžio tarybinio ūkio kontoros darbuotojai

Mirus SIGITUI GERVINSKUI, nuoširdžiai užjaučiame tėvus DANUTĘ ir ALGI GERVINSKUS. Naujasodžio tarybinio ūkio mechanizatoriai

ALDONAI SKAPIENEI Liūdesio valandą, mirus broliui KAROLIUI, reiškia nuoširdžią užuojautą. Puzinai, Kelpšos, Sliziai, Reisai

DANUTEI ir ALGIUI GERVINSKAMS Mirtis atėmė iš Jūsų mylimą sūnų. Nuoširdžiai užjaučiame ir liūdimės kartu su Jumis. Naujasodžio tarybinio ūkio administracija

DANUTEI ir ALGIUI GERVINSKAMS Netekus mylimo sūnaus, reiškia nuoširdžią užuojautą. Naujasodžio tarybinio ūkio profsąjunginė organizacija

Reiškia nuoširdžią užuojautą ALDONAI SKAPIENEI, staiga mirus mylimam broliui. Bendradarbis

Kino žiuvoni

PETRO JAUNYSTĖ

Sio filmo režisierius S. Gerasimovas apdovanotas XIV sąjunginio kino festivalio specialiu prizų.

S. Gerasimovas lieka ištikimas Aleksejaus Tolstojaus romano principams. I pirmą planą filme iškyla rusų nacijos savimonės augimas, kovos su nacionaliniu ribotumu, užkūrybišką bendradarbiavimą su užsienio šalimis temos. Visas šias filmo romano linijas glaudžiai susieja monumentalni caro reformatoriaus asmenybė, kurią įtikinančiai ir

su dideliu vidiniu temperamentu sukūrė jaunas aktorius D. Zolotuchinas.

Talentingas pedagogas S. Gerasimovas puikiai parinko aktorius. Greta išmintingos našlaujančios carienės Nataljos — iškyla plėšri, apdairi caraitė Sofija — Petro „piktasis angelas“, Sventiškoje, šiek tiek lėliškėje vokiečių kolonistų gyvenvietėje puikiai jaučiasi aktoriai iš VDR: Kuncė (Ana Mons) ir ypač draugiškas, nuoširdus jaunojo Petro globėjas Lefortas — P. Roisė.

Filmą sukūrė M. Gorkio filmų vaikams ir jaunimui bei DEFA studijų kinematografininkai.

R. Jasiūlionienė Kinų direktijos redaktorė

RAŠYKITE IR SKAMBINKITE

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redakatoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективнис дарбас» («Коллективный труд») — орган Анякшяйского районного комитета КП Литвы и Анякшяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 38, Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31 Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Neišna antradienis, ketvirtadienis ir šeštadienis pusė „Pravdos“ formato. Tr. 11.267 Užsa! Nr. 1330